

ותן חלקנו בתורתך

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים

זהה את
"לך לך"
שלך

פרשת לך לך תשפ"ז

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שתפו לזיכוי הרבים

www.rachlin.org.il

rachlin@rachlin.org.il

02-6520002

יפה רום 40 ירושלים ת"ו

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

כל הזכויות שמורות

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

מהפכן שהתנגד שם ועשה בעיות בשביל האמונה שלו, כמעט מת, הכניסו אותו קודם לעשר שנים, עשר שנים היה בכלא! נמרוד הכניס אותו. עשר שנים בכלא... מסכן אברהם. בשביל מה עשר שנים, אני עד עכשיו לא מבין, אבל ככה זה. בנו את הכבשן עשר שנים. בסוף הכבשן היה גדול, אבל לא צריך עשר שנים בשביל זה, הם היו בנאים שם, ידעו לבנות, בנו מגדלים...

אז זה הסיפור. היה עשר שנים בכלא, מחכה שיוציאו אותו להורג – וה' עושה לו נס. לא כולם האמינו בנס הזה, לא כל העמים האמינו, יש כאלה שכן. והוא הולך וגדל, וצריך לעזוב את המקום שלו, ללכת לארץ כנען, מתחילים הנסיונות והעניינים – ועד שהוא נהיה "נָשִׂיא אֱלֹקִים אֵתָּה בתוכנו", מכבדים אותו. בהתחלה פרעה לוקח את אשתו, ובנס יוצאים משם. יש בזה הרבה שאלות. בקיצור, אתם צריכים לקרוא את הפרשה לפני שאנחנו מדברים כדי שנהיה מסונכרנים.

אבל אני עכשיו מדבר על המסלול שלו: מתינוק שנולד, ואיך הוא הולך וגדל מבחינה רוחנית, מבחינת הקשר שלו עם ה' יתברך. מאד מפורט הקשר הזה, כל הנסיונות. "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו, ועמד בכולם". "אברהם אוהבי", אברהם אוהב את ה'. ה' מנסה אותו. בשביל מה הוא מנסה אותו? ה' לא יודע מי זה אברהם אבינו! בטח שהוא יודע. אברהם אבינו יודע מי זה אברהם אבינו? זו שאלה טובה. כל פעם הוא יודע יותר.

רבנו הבעל שם טוב הקדוש אמר, או ביום האחרון או לקראת יומו האחרון, שעכשיו גילו לו משמים לצורך מה הוא בא לעולם. וקודם הוא לא ידע לצורך מה הוא בא לעולם?! להציל את עם ישראל, להביא את תורת החסידות, הוא לא ידע? בטח שהוא ידע. אבל גילו לו איזה משהו

ערב טוב, שבוע טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת לך לך תשפ"ז. ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את פרשת השבוע על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שבה אנחנו מנסים ללכת. ה' יעזור.

כמו שאתם יודעים, אני מתבונן בפרשה, לומד את הפרשה, מתבונן, ואיפה שהנפש נמשכת, כמו שאומר האר"י הקדוש: שם התיקון שלך – אז אני הולך לנושאים האלה. קודם כל, אברהם אבינו ענק שבענקים, "אברהם אוהבי". אין לנו תפיסה והשגה באברהם אבינו. וגם אם נלמד כל החיים, כל החיים יום ולילה, על אברהם אבינו, אף פעם לא נגיע לסוף העניין. אז זה הכל לפי דרגתנו הדלה והשגתנו המצומצמת כמובן. ו"תורה היא וללמוד אני צריך", ולכן אנחנו מנסים ללמוד מזה לעניינים שלנו, בדור שלנו, במצב שלנו – שהוא קצת דומה לזמן של אברהם אבינו מכמה בחינות.

אז יש לנו בחור שנולד בבית של תרח שהוא מוכר פסלים לעבודה זרה, והבחור הזה הוא לא בחור רגיל. למה אני אומר את זה ככה? כי הוא גם בן אדם, ואחר כך הוא מרכבה למדת החסד וכל מה שאנחנו יודעים עליו – אבל הוא נולד כילד וגדל, ויש לו אבא, משפחה, כמו כל אחד. והאיש הזה, אברהם אבינו, הוא לא רגיל. הוא מסתבך כבר בגיל קטן מאד. בתור בחור צעיר הוא כבר מסתבך עם נמרוד, שזורק אותו לכבשן האש. ולמה? כי הוא שובר את הפסלים של אבא שלו, הוא לא היה מוכן.

ומהרגע שה' מתחיל להתגלות אליו, מתחיל להתגלות יותר ויותר – והנסיונות שהוא עובר, והטרנספורמציה, המעבר שהוא צריך לעבור, השלב במעבר הפנימי והחיצוני, התפיסה העצמית שלו והתפיסה של העולם אותו – מבחור

מיוחד, איזה תיקון שהוא לא פֶּרַט, שבשביל זה הוא בא לעולם.

אז אברהם אבינו בוודאי מגיל צעיר, מגיל שהתחיל הגילוי פנים, הוא ידע שהוא אברהם אבינו, שיש לו תפקיד. ה' כל פעם גילה לו יותר, עד שהבטיח לו את ארץ ישראל וברית בין הבתרים, דברים מאוד מאוד לא פשוטים. ואז "בַּמָּה אֶדְעֶה" הוא אומר, ובגלל זה כביכול אנחנו צריכים להשתעבד במצרים ארבע מאות שנה, שעל פי האר"י ז"ל ידוע שזה כדי ללכת לתקן את הניצוצות של קרי של אדם הראשון, כי התפקיד של אברהם ושרה היה לתקן את אדם וחוה. זה על פי הסוד.

אומר הרמח"ל הקדוש שתמיד ה' יתברך מסנכרן בין השכר והעונש להנהגת התיקון העליונה, הנהגת 'אריך'. אז יש את

התכנית האלקית שהיא צריכה לצאת מהכח אל הפועל, ויש את השכר והעונש שלפי הבחירה – וה' משחק את זה כדי שזה יתאים, מעל השכל שלנו.

אז אברהם אבינו הלך והבין יותר מי הוא, בכל שלב ושלב גם ה' התגלה אליו יותר ואמר לו, הבטיח לו דברים, הבטיח לו את הארץ, ופתאום היה רעב בארץ, היה צריך לצאת לגלות. מבינים? אז היו פה נסיונות בשביל לבנות את אברהם אבינו בפנים, שבביל לתת לו שכר, שבביל לתת לנו צאצאיו שכר, זכות אבות.

איזה פלא פלאים איך הוא עומד

בכל דבר ואיך הוא מוסר את הנפש. אם אנחנו היינו צריכים לעשות עכשיו פרופיל אנושי – אי אפשר, אבל נניח, החלק האנושי של אברהם אבינו, מה התכונות שלו – זה פלא פלאים התכונות שלו: גם איש של צדק, וגם גיבור, וגם איש של חסד, ומכניס אורחים, ועניו, הכל! פלא פלאים. כל המדות: מרכבה לחסד, אוהב הבריות – מצד שני, הוא הלך ונלחם נגד המלכים, והצטער על זה שהוא הרג את הנפש, ופחד שאולי זה לא מוצא חן בעיני ה' ואולי יקבל על זה... יקצצו לו מהשכר. מעניין מאוד. ואיך הוא נפרד מלוט, ומצד שני הולך להציל אותו. וידוע שמלוט יוצא משיח בסופו של דבר, אז טוב שהוא הציל אותו. אז הפשט בלי כל הפרד"ס פה לא מספיק, לא מספיק.

ובעיקר, הענין הזה: שכל אחד מאתנו הוא בא לפה, הוא לא יודע מי הוא, הוא לא יודע מה, הוא לא יודע כלום. אם הוא נולד בבית דתי אז מלמדים אותו תורה ומצוות, ברוך ה', זכה, אלא אם כן הוא בועט בזה בסוף, רחמנא לצלן. אבל אם הוא לא בועט והוא מתחזק מעצמו – אז צדיק בן צדיק, יפה מאוד, זכה. אז אברהם אבינו עבר מה שעבר – וגם אנחנו, כל הנשמות עוברות משהו כזה מה שנקרא 'עיבור' – 'יניקה' – 'מוחין' בקבלה.

'עיבור', זה עוֹבֵר. 'יניקה', הוא יונק. 'מוחין' – זה כבר כשיש גדלות. וגם במוחין, יש מוחין גדלות א', מוחין גדלות ב'. יש שלבים, בקיצור. כל תיקון העולם מאז שנברא עד סוף התיקון, זה בשלבים ושלבים. הגאולה הזו האחרונה בכלל "קמעא קמעא", "גִּאֲלָתָן של ישראל בתחילה קמעא קמעא", כאילת השחר, הולך ומאיר עד שיאיר פתאום.

אז זה בשלבים, וכל שלב ושלב זה נסיונות ועוד נסיונות ועוד נסיונות, ומיליארד נסיונות. מיליארד נסיונות, כל בן אדם עובר, לא רק אברהם אבינו. לא רק אברהם אבינו, כולם עוברים צער, צער גדול וכאבים גדולים, ואכזבות גדולות, וקשיים, נסיונות באמונה, נסיונות להתגבר על היצר הפרטי והכללי, נסיונות בפרנסה, לא עלינו, נסיונות לא עלינו ברפואה, בצער גידול בנים, כל סוגי הנסיונות שיש, מלחמות, מחלות, ה' ירחם.

אז הוא נתנסה עשרה נסיונות לא קלים בכלל, ועמד בכולם. האחרון עלה לו בחייה של אשתו האהובה הצדקת, שרה אמנו. כתוצאה מהעקדה היא נפטרה, או מצער או משמחה, יש שתי דעות, אבל היא נפטרה. הוא לא אמר לה מראש שהוא הולך לעקוד את יצחק בנו, או שהוא חשש שהיא תתנגד, או שהוא חשש שהיא תשתגע כי איך אפשר.

אז אברהם אבינו ואבותינו הקדושים התנסו בנסיונות קשים

ולא הקשו קושיות, אומר הקדוש ברוך הוא בעצם למשה רבינו: לך נודעתי בשם הוי"ה ולהם נודעתי בשם א"ל שד"י, והם לא הקשו קושיות, ואתה שואל "לָמָּה הִרְעַתָּה" וכל מיני דברים. זה גם לא אותו תפקיד. התפקיד של אברהם, יצחק ויעקב זה לא התפקיד של משה רבינו, אבל הנה.

ושמירת הלשון. "בַּמָּה אֶדְעֶה" הוא שאל, ונענש. בזמן שה' מבטיח לו את הארץ נהיה חושך, נהיתה לו תרדמה, נהיתה לו הסתלקות האור, פחד ה'.

אז ככל שבן אדם עולה ומתקרב להיות איש האלקים בדרגה כזו או אחרת, זאת אומרת, הופך להיות מישוה שיש לו גילוי פנים, שה' מתגלה אליו או ברוח הקודש או בנבואה או במגידים או גילוי אליהו או מלאכים או הכל ביחד – זה לא אדם רגיל. יש לו גוף, הוא צריך לאכול, הוא צריך לישון, כן. אבל הוא לא בן אדם רגיל. יש לו נסים ונפלאות – אבל יש לו אחריות קשה מאוד.

המערכת של ההתקשרות עם העולמות העליונים – כי יש את הבורא, העולמות העליונים והעולם הזה – המערכת של ההתקשרות עם העולמות העליונים היא בכלל לא פשוטה, ואומר רבנו הבעל שם טוב הקדוש: היא מסוכנת, שמסוכן לעלות בעולמות העליונים. כל מי שיש לו גילוי פנים אמתי,

"והשינויים האלה שבן אדם צריך לעבור כל הזמן, לך לך". "לך לך" הזה, זה לא חד פעמי. כל בן אדם, כל יום וכל דקה יש לו 'לך לך' – 'תעלה'. כן? יש עליו מלאך שמכה בו ואומר לו: 'גדל', ממונה. תבינו, כולנו ב'לך לך' כל הזמן, לא עומדים במקום – או שעולים, או שרחמנא לצלן... אין לעמוד במקום."

יש לו 'לך לך' – 'תעלה'. כן? יש עליו מלאך שמכה בו ואומר לו: 'גדל', ממונה. תבינו, כולנו ב'לך לך' כל הזמן, לא עומדים במקום – או שעולים, או שרחמנא לצלן... אין לעמוד במקום.

וצריך להיות בחינת "אברהם אהבי", לאהוב את ה', וגם בחינת 'פחד יצחק', שבסוף זה מביא את יעקב אבינו, בחר האבות, הקו האמצעי, שזה התיקון. שני הקודמים זה הכנה לתיקון. התיקון זה הקו האמצעי, שנוטה כלפי חסד, אבל 'חסד', 'גבורה', 'תפארת' – ה'תפארת' זה הקו האמצעי, זה הקו המתקן, שם התורה, ב'תפארת'.

אז לתת את הדעת על הדבר הזה של 'לך לך' מדרגה לדרגה. צדיקים "לכו מִחֵל אֶל חֵל", אנחנו אומרים: ממלחמה למלחמה, מנסיון לנסיון, מקושי לקושי.

ואברהם אמר "הֲנִי", כן? שתהיה בחינת "הֲנִי", שאם משמים מצפים ממך משהו – תגיד "הֲנִי", כמו שאמר עלי לשמואל הנביא שאם עוד פעם הקול הזה בא אליו, שיגיד "הֲנִי". "הֲנִי", אני מוכן, הנה, אני מוכן ומזומן, 'תצוה' – ואני עושה. זה לא כל כך פשוט. ההלכה כבר כתובה והיא לא כל כך קלה לקיים, ובן אדם נגוע, וכן הלאה – אז ציווי ישירות מה' בנבואה או ברוח הקודש, אתם חושבים שזה דבר קל? לא. אבל צריך הכנה. הכנה זה 'לך לך'. אל תהיה רגוע מבחינה זו שאתה כבר בסדר. לא, לא, לא. אל תרגיש בנוח. צדיקים "לכו" כל הזמן, לא ירצו, אבל ילכו. 'לך לך'. להכין את הנפש שלנו, ולהכין את הנפש של הילדים, להכין את הנפש של כל האומה הקדושה, כי אנחנו בתהליך מואץ מאד של 'לך לך'. לאן? לקראת הגאולה השלמה שתבוא במהרה ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת
ובכל שעה ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו
באהבה – ולהפיץ את 'ערב דא"ז', אלה שירים
שאני מנגן בלילה לכבודו יתברך ולכבוד הנשמות
שלכם, לחזק את הנשמות. תפוצו אותם, זה
מחזק מאד.**

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה!

בסופו של דבר אז לא בטוח שהוא עולה בעולמות העליונים – אבל יש לו קשר עם העולמות העליונים, כמו ששלח לו שלשה מלאכים, כמו שה' היה מדבר בעצמו אתו, וכן הלאה. זה לא דבר פשוט.

בן אדם לא קדוש, אין סיכוי לדבר כזה. ואם בן אדם קדוש, אז יש לו נסיונות של קדושים, כמו העקדה, ה' ישמור, או דברים כבדים אחרים. בכל דור ודור הצדיקים האמתיים מתנסים בכל מיני נסיונות, באמונה ובכל ענין, "וצדיק באמונתו יחיה". ופה רואים את הבטחון של אברהם אבינו ואילו דברים עבר, מה היה צריך לעשות. והנה, הוא התפלל על רשעי דורו, מה שלא זכה נח, וכן הלאה.

אבל הנושא שרציתי להתמקד זה ההתפתחות הרוחנית שלו, השינוי בהשגה האישית שלו על עצמו, על תפקידו, על מעמדו – בחוץ, עם אשתו, עם הבנים שלו. הוא לא רצה שישמעאל לא יזכה, כן? "לו יִשְׁמַעְאֵל יְחִיהָ לְפָנֶיךָ". הוא לא רצה לגרש את הגר, "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֱלֹהִים שְׁרָה שְׁמַע בְּקוֹלִי", כל מיני ענינים, כל מיני קשיים, כל מיני נסיונות בלי סוף – כי מציינים עשרה נסיונות, הגדולים, אבל בוודאי בכל רגע ורגע יש ניצוצות, יש מלחמות רוחניות, יש בחירות שבן אדם צריך לעשות בין טוב לרע, עניני בית, עניני שלום בית, כל הענינים.

אז ההדרגתיות הזו של ההתגלות של אברהם אבינו, שלפעמים היא מהירה מאד כי היה צעיר מאד כשהוא כבר מרד בפסלים ובנמרוד. ואחר כך: "לך לך", טוב, לא מספיק כל זה, הוא צריך לעזוב את הארץ שלו, את החברים שלו, את המכרים שלו, את ההרגלים שלו, ללכת לארץ כנען. לא מספיק לנשום – הוא יורד למצרים, שמה עובר מה שעובר, לא עלינו, חוזר. לא פשוט בכלל. לא היתה מנוחה. אין מנוחה לצדיקים, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ומה שאנחנו צריכים ללמוד: לא לבזבז את הזמן, ולהבין שבאים לפה לעבוד את ה', ולהבין שצריך תורה ומצוות ומעשים טובים, ושה' יתברך מצפה שנהיה קדושים, שנוכל להיות מרכבה לבחינה שלנו, כל אחד לפי שורש נשמתו, שנהיה אנשים ראויים שהוא יכול להשרות את שכינתו, שיהיה לו על מי לסמוך פה – למרות ש"הן בְּקִדְשֵׁינוּ לא יִאָמְרוּ", שה' יתברך אפילו בקדושו לא מאמין, מפני שהאדם הוא בתוך הגוף עם יצר הרע, ו"אל תאמין בעצמך עד יום מותך".

והשינויים האלה שבן אדם צריך לעבור כל הזמן, "לך לך". "לך לך" הזה, זה לא חד פעמי. כל בן אדם, כל יום וכל דקה

**'תכנון וזרימה ע"פ דע"ה ויצירה ע"פ דא"ז' מתוך הספר: 'דרך עץ החיים'
מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א**

בחיים צריך לדעת לתכנן, אך גם לזרום על פי יד ההשגחה. אם יש בך את מדת הקפדנות,
זכור: אינך מנהל את העולם!

אנו עוסקים גם בדא"ז, ראשי תיבות של דבקות-אצילות-זרימה, שהוא תהליך של התקשרות
האדם עם ה' יתברך. מתוך קשב פנימי השפע זורם לתודעת האדם בתחום שכיוון אליו.
בהיותי אמן רב-תחומי – מלחין, נגן, זמר וצייר, אני יוצר תמיד בתהליך של דא"ז.
ניתן ללמוד כיצד ליישם עבודה פנימית זו באתר שלנו.

מתוך נפשי – פרצה באבטחה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י' חשון תשפ"ז

- א. העולמות העליונים – מורכבים ומסובכים לא פחות מהעולם הזה.
- ב. אם אתה נעלב, סימן שיש לך פרצה באבטחה.
- ג. למד מהשונאים שלך היכן החולשות שלך, היכן עליך לתקן ובמה עליך להתחדד.
- ד. אם אינך בקיא במלחמה הרוחנית, לא יכולים לסמוך עליך, לא בשמים ולא בארץ.
- ה. שחור זה שחור. לבן זה לבן. אפור זה אפור. אל תנסה לבלבל אותי!
- ו. בעוד אתה מבזבז את הזמן – אני מתכונן.
- ז. כאשר נפתח צינור חדש של שפע צריך לחזק אותו ולתחזק אותו, עד שיהפוך למצב קבוע. אז צריך לטפח אותו ולשמור עליו חי.
- ח. אל תגיב לפני שאתה מבין.
- ט. אתה באמת חושב שאתה תמיד צודק?! רק הקב"ה תמיד צודק!
- י. ברוך ה' על שברא את הניגון!
- יא. יש בכח הניגון לרפא ולהיות הצלה של ממש!
- יב. הנגינה העוצמתית יכולה לשמש כמגן, כחרב – או לחורבן! וזה תלוי באופן השימוש בה.
- יג. אל תכניס את עצמך לבעיות צפויות מראש. בסוף תצטרך חילוץ...
- יד. אל תתעלם מסימני אזהרה. הם אינם באים 'לקלקל לך' – אלא להציל אותך!
- טו. ישנם ניצוצות של עוצמה העשוקים בעמקי הקליפות, ומשרתות אותן.
- טז. היופי עובר. האופי נשאר.
- יז. אתה מרגיש טוב? תשמח עד לב השמים! כואב לך? בקש רחמי שמים!
- יח. הזהר שלא תהפוך לכפוי טובה. הרגל עצמך בהכרת הטוב.
- יט. עצור לפני ההתמוטטות...
- כ. חשוב לאזן את הדימוי העצמי, שלא יהיה גבוה מדי או נמוך מדי.
- כא. הצרות גוברות. מאין יבוא עזרי?! "עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ".
- כב. הקליפות נדבקות ומדביקות!
- כג. אם אתה נהנה מהקליפה ומהיצר הרע, אל תתפלא על כך שהם יגדלו, יתחזקו ויטרפו אותך! ר"ל.
- כד. לעצב ולכעסים – לא תמיד יש הסבר שמניח את הדעת, לעתים יש לגביהם השערות בלבד. וידיעות מדויקות עליהם מקבלים רק משמים.
- כה. בכל רגע יש נסיון – עם פוטנציאל לנפילה ולבזיון!
- כו. חשוב: מהו הגורם המכריע בהחלטות שלך – השכל או הלב? שניהם? מי בעיקר? מדוע? ומהתוצאות אתה מרוצה? את מי הן משרתות, את הקדושה או את הסטרא אחרא?!?
- כז. כמה תיקנת את עצמך? כמה למדת? כמה התעלית? כמה חשבון נפש ערכת? רכשת מוחין של דע"ה? אתה גם משתמש במוחין של דע"ה?
- לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה – וגם את השירים שלנו, 'ערב דא"ז', המחזקים את כל הנשמות.**
- לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.**